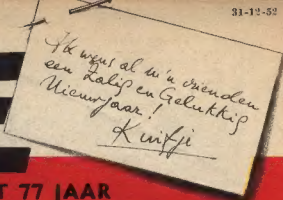

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

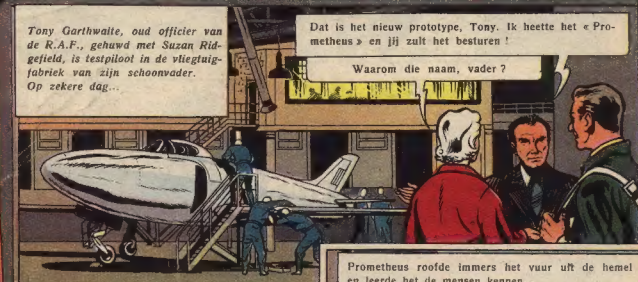
DE GELUIDS- MUUR

EEN VOLLEDIG
TEKENVERHAAL DOOR
ALBERT WEINBERG
NAAR DE FILM VAN
DAVID LEAN

Tony Garthwalte, oud officier van de R.A.F., gehuwd met Susan Ridgely, is testpilot in de vliegtuig-fabriek van zijn schoonvader. Op zekere dag...

Dat is het nieuw prototype, Tony. Ik heette het « Prometheus » en jij zult het besturen !

Waarom die naam, vader ?

Prometheus roofde immers het vuur uit de hemel en leerde het de mensen kennen...

Hij werd er zwaar voor ge-strakt !

Maar de mensen ken-den het vuur !

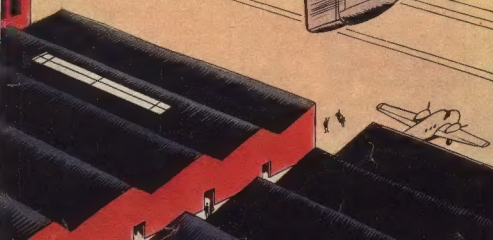
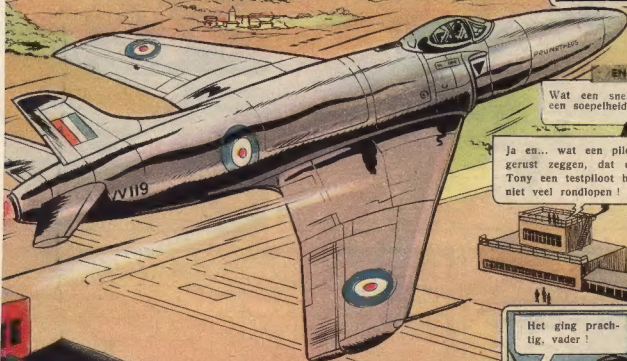
Wat een snelheid ! Wat een soepetheid !

Ja en... wat een piloot ! Je mag gerust zeggen, dat de baas aan Tony een testpilot heeft zoals er niet veel rondlopen !

Het ging prachtig, vader !

Welra kun je de snelheid tot het maximum opvoeren, en aan jou zal de eer toekomen de eerste piloot te zijn, die met de snelheid van het geluid vloog... Zie keerzijde

De volgende dag...

Ja, ik heb ook gelezen dat een «De Havilland» in de lucht ontploft is op het ogenblik dat het toestel de geluidsmuur overschreed. Ik heb alle bijzonderheden omtrent het ongeluk. Ben je nog steeds vast besloten de proef te wagen?

Natuurlijk!

Even later bij Will, de chef-tekenaar...

Will, leg me eens uit wat men eigenlijk verstaat onder «geluidsmuur»?

Onmogelijk, Tony! Niemand weet er het fijne van. Ik kan alleen zeggen, dat de vliegtuigen welke deze muur overschrijden groot gevaar lopen!

Ik ben bang, Tony. Waarom wil jij die proefvlucht ondernemen?

Ik wil niet dat je vader me voor een lalaard aanziet, Suzy! En wees gerust, met de «Prometheus» ben ik veilig!

De volgende morgen wacht Tony in zijn stuurkabeine op het startsein...

Een leeuwerik die hoog in de lucht stijgt, dat is een goed voorteken!

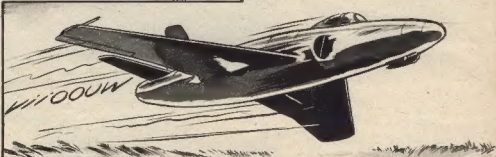
Phillip, vriend van Tony en eveneens testpilot, woont het vertrek bij...

Ik hoop dat hij slaagt!

Klaar?

Klaar!

De motoren ronken oorverdovend en de «Prometheus» stijgt naar de blauwe hoogte...

Er verlopen bijna acht minuten...

12.000 meter!... Ik waag het!

Tony laat z'n toestel op de vleugel glijden, drukt de stuurknuppel naar voor en duikt in de ruimte...

Mach 0,88!... Te zwaar vooraan...

MACH 1 is gelijk aan de geluidssnelheid.

0,91... Trillingen in linkervleugel, tegenstroom...

...0,92... 0,93, de tegenstroom wordt krachtiger... Ik richt m'n toestel op... Onmogelijk! God!...

Onmogelijk! Ik kan het toestel niet oprichten... neus te zwaar! De commando's gehoorzamen niet meer...

Spring!... Spring!... Spring, Tony!

AAAH!!!

ALARM! Waarschijnlijk een ongeluk nabij startbaan 40!...

De auto's van de pompiers en 't Rood Kruis rijden in razende snelheid naar startbaan 40...

Overwonnen door « het zwarte doek » valt Tony bewusteloos voorover, terwijl z'n vliegtuig met een snelheid van 1.300 km. per uur naar beneden stort...

Arme Tony, het is gedaan...

DIEZELFDE AVOND WORDT DE ZOON VAN TONY GARTH-WAITE GEBOREN... ENKELE DAGEN LATER KOMEN VRIENDEN EN KENNISSEN HET DOOPSEL VIEN...

Philip, jij bent een van de beste testpiloten. Tony apprecieerde je en ik heb veel vertrouwen in je...

Sir John, ik...

Morgen bestuur jij de « Prometheus », doch tot nader bevel zul je de snelheid van 600 mijl per uur niet overschrijden...

Weldra zweeft de « Prometheus » in de lucht en Philip zit aan het stuur...

Will, wat een vooruitgang op m'n goede « Spitfire »! Dat herinnert me aan iets...

Op zekere dag, tijdens een duikvlucht, verloor ik het meesterschap over m'n toestel en toen dacht ik plotseling: indien men de commando's omkeerde, indien men de stuurknuppel helemaal naar beneden duwde, in plaats van hem op te trekken; wat zou er dan gebeuren?

Je hebt te veel verbeelding, jongen! Ga naar de baas, hij zoekt je!

TWEE DAGEN LATER...

Wat doet Philip deze namiddag, John?

Hij heeft zich zoals naar gewoonte laten inschrijven voor een proefvlucht met de « Prometheus »!

David Balfour

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

TEKSTEN EN TEKENINGEN

Alan Breck verloor zijn geld bij het spel en ook het geld dat hij van David 'geleend' had. Wanneer deze laatste ontwaakt, stelt hij vast dat hij geen rode duit meer bezit.

VAN JACQUES LAUDY

David, ik verspeelde zowel jouw als mijn geld. Wanneer ik met de kaarten speel, denk ik aan niets meer.

Mac Pherson heeft wel een raw uiterlijk, maar een goed hart...

Het was toch slechts om ons te amuseren! Cluny nodigt zijn vrienden niet uit om hen van hun geld te beroven. Hier is het goud. Wil je het dubbele?

Mijnheer, moesten we niet in doodsgevaar verkeren, zou ik het geld dat Alan Breck zich toe-eigende om te verspillen, niet aanvaarden!

Kom, kom, ons spel was toch slechts tijdverdrijf!

Hier heb je m'n hand! Wees niet meer boos en goeie reis!

Onze vrienden begeven zich op weg met 'n knecht van Mc Pherson.

Zo moest ik bijna bedelen voor m'n eigen geld! Dat zal ik niet zo vlug vergeten, Alan!

Him... Had je me dat niet geleend, David?

Hoe durf je iemand, die tijt van koorts en niet weet waar hij is, geld aftraggelen!

David en Alan vervolgen zwijgend hun weg, de ene erg ontevreden over het gedrag van de andere...

Hier moet ik afscheid nemen: Steek Loch Rannoch door, loop rond de bergketen en daal dan terug naar de vallei langs Kippen en de zuidelijke oever van de Forth.

Verduiveld! Dat is het land van onze eeuwige vijanden de Campbells van Glenorchy!

Het enige land waar geen troepen zijn!

Dank Cluny Mac Pherson voor z'n gastvrijheid!

Dat zal ik doen!

Onze vrienden trekken drie dagen en drie nachten door een dichte nevel, in de stromende regen en ze durven geen vuur maken.

David, nu loop je al dagenlang stom als een vis naast me. Je weet toch, dat ik niet veel geduld heb!

Dat raakt m'n koude kleren niet!

Highlanders heb ik nu genoeg ontmoet! Al wat ik over jullie zeggen kan, is dat jullie echte wilden zijn!

David!

De Trouwe Paddy

DIT VERHAAL SPEELT ZICH AF IN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA, IN DE ARME EN WOESTE STREEK VAN DE ROCKY MOUNTAINS. OP EEN HOEVE WOONT EEN KLEINE JONGEN DIE DOLVEEL HOUDT VAN PADDY, Z'N HOND...

Paddy is nog heel jong en vindt het plezierig als dol achter de kippen te rennen...

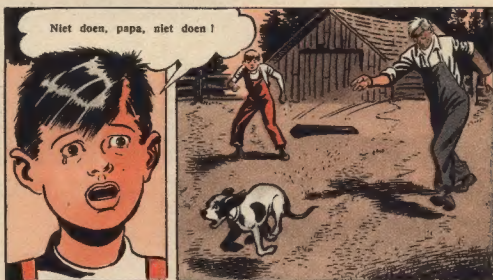

Die vervloekte hond jaagt alweer achter de kippen...

Papa!
Papa!
Nee!

Ik zal hem de
ribben breken!

Niet doen, papa, niet doen!

M'n arme,
kleine Paddy!

Ga weer aan het werk,
Jacky, en dat ik
je niet meer
hoor!

Ik breng Paddy naar de
dokter!

Kom terug,
Jacky!
Kom terug, ik
beveel het je!

SPORTKRONIEK

DE SPANJAARD MET HET MONSTERGEHEUGEN

IN Spanje woont een zekere Theodor Lasheras, die een « wandelend boek over voetbal » kan worden geheten. Dit heerschap is in staat sedert de tijd van de Olympische Spelen te Antwerpen (1920) alles uit het geheugen over te vertellen wat Spanje in de wereld van de voetbal heeft gepresteerd. Hij kan je zonder moeite de datum opgeven dat Spanje tegen Engeland, tegen Frankrijk, tegen België en wie weet ik al heeft gespeeld. Hij kan je op de tweede af de uitslag van die wedstrijden in herinnering brengen. Hij kan je haarfijn vertellen hoe de wedstrijden verliepen en hoe de elftallen in het veld traden.

Het wonderlijke van de hele zaak is dat de man niet lezen kan. Alles wat hij weet, heeft hij, hetzij in de radio, hetzij links of rechts op straat horen vertellen en het onuitwisbaar in zijn monstergeheugen gegrift.

Een « geleerde » zonder boeken...

HET LUILEKKERLAND

VERTELD wordt dat in het « Luilekkerland » de gebraden kiekens de brave mensen in de mond vliegen...

Ligt Brakel in het Luilekkerland? Neen, het behoort tot Waals Brabant, maar te oordelen naar wat er daar voor een paar weken gebeurde, vliegen de « kiekens » er ook lustig rond...

Een pluimveehandelaar van Brakel, tevens supporter van de plaatselijke club, beloofde vóór de voetbalwedstrijd tegen Aath een vette hen te schenken aan de spelers, die er het eerst in zou slagen een doelpunt te maken.

De hen moest niet lang op haar nieuwe eigenaar wachten: in de vierde minuut maakte de Brakelse speler Kleinerman een fraai doelpunt. « Hij kreeg de hen! »

Niet iedereen ging daar echter mee accoord, want op de derde minuut had Caluwaert een achterspeler van Brakel, reeds een doelpunt gemaakt, doch... tegen zijn eigen ploeg.

Er rees een fel dispuut! De schenker zei dat Kleinerman recht had op de hen, omdat de andere immers een doelpunt tegen zijn eigen kleuren had gemaakt. « Misschien deed je het wel opzettelijk, om de hen te krijgen! » verweet hem de schenker.

« Zeker deed ik het opzettelijk! » antwoordde Caluwaert. Jij hebt toch maar gezegd: « Wie het eerste doelpunt maakt krijgt een hen! » Jij hebt niet bepaald aan welke zijde het doelpunt moest gemaakt worden. En daar ik het eerste doelpunt lukte, heb ik, en niemand anders, recht op het geschenk! »

J.J.

VARIA

Het stadion van Antwerp F. C. (Vlaamse) te Deurne, waar de Belgisch-Hollandse wedstrijden steeds worden gespeeld, biedt plaats aan iets minder dan 55.000 toeschouwers. Het Heibelstadion te Brussel aan 65.000.

De Belgische kampioenen wielrijden 1952 zijn, bij de nieuwelingen: Fr. Wouters; liefhebbers: Rik Van Looy; onafhankelijken: Jan De Valck; beroepsrenners: Jef Schils. De wereldkampioenen 1952 zijn: bij de liefhebbers, de Italianen Giancola en bij de beroepsrenners, de Duitser Müller.

Voetbalkampioenen van België in de competitie 1951-1952 was F. C. Luik.

In het eerste elftal van de kleine Zwitserse club Wittekind-Enger spelen een 41-jarige vader en zijn 19-jarige zoon. Gewis een zeldzaamheid!

De Engelse kampioenen kunstschaaften, Jeannette Altwegg, kreeg aanbiedingen om tegen een half-miljoen frs. per maand bij een Amerikaans schaatsgezelschap op te treden. Zij weigerde en... verkoopt tegen 2.000 frs. per maand de zieken in een Zwitserse weeshuis te verplegen. Een stichtend voorbeeld!

DE KUIFJE'S BONS

OPGELET!

- Schrijf je NAAM en ADRES steeds DUIDELIJK en VOLLEDIG! We ontvingen deze week 43 pakjes van onbekende afzenders.
- Tel je punten nauwkeurig. Onvolledige zendingen veroorzaken een vertraging!
- Frankeer je pakje behoorlijk. Indien je niet juist weet hoeveel postzegels je moet kleven, vraag het dan aan de postbode of in het postkantoor.

GESCHENKENLIJST

Aantal punten

1. Chromo's « REINAARD DE VOS » ... Per reeks 60
2. Prentkaarten KUIFJE, vijf prachtige kleurprentkaarten Per reeks 70
3. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen... 80
4. KUIFJE's wimpel, drie kleuren, weerszijden bedrukt... 100
5. KUIFJE's chromo's van de collectie « ZIEN en WETEN », reeksen van zes prachtige chromo's, groot formaat.
  - Vliegtuigen, reeksen 1.2.
  - Luchtschepen, reeksen 1.2.
  - Spoorwegen, reeks 1.
  - Marine, reeks 1.
6. Foto's « Koninklijke Prins », vijf reeksen. Per reeks 200
7. KUIFJE's portefeuille 200
8. KUIFJE's portefeuille, groot model 300
9. Bloc-notes KUIFJE ... 250
10. KUIFJE's puzzle, in hout, STANDAARD formaat, nieuw model 400
11. KUIFJE's puzzle, idem, GROOT formaat, nieuw model... 500
12. Blokjespел KUIFJE, nieuwe tekeningen ... 500

DE BUIT VAN DE ZEE

Johnstone kreeg de opdracht de beschadigingen aan 'de kabel die Australië met Europa verbindt op te sporen. Een jong zeekalf, dat hij Percy doopte, kwam hem daarbij helpen bij zijn werk en hij zou daar een einde aan maken...

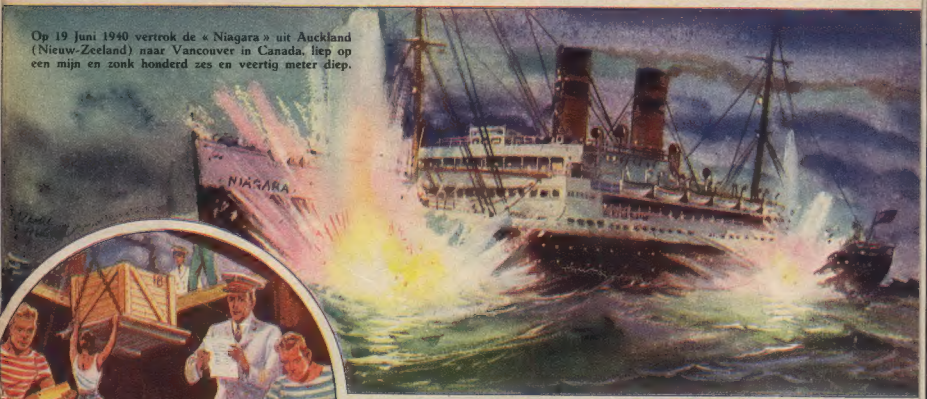

Met die dink hoopte Johnstone Percy dus eens en voor goed van het lijf te houden, maar... Percy was niet op het rendez-vous. Johnstone zag hem nooit weer. Het moet zijn, dat de zeekalven een voorgevoel hebben van de gevaren die hen bedreigen...

Johnstone kon zijn taak nu zonder moeilijkheden uitvoeren tot op de plaats waar de kabel beschadigd was. Hier moesten de specialisten zich om bekommeren. De duiker had zijn werk kunnen voltooien, dank zij een haast bovenmenselijke energie. Hij was beroemd geworden. Toen brak de tweede wereldoorlog uit en Johnstone stelde zijn diensten opnieuw ter beschikking van zijn vaderland.

Op 19 juni 1940 vertrok de «Niagara» uit Auckland (Nieuw-Zeeland) naar Vancouver in Canada, liep op een mijn en zonk honderd zes en veertig meter diep.

De Duitsers hadden dus mijnen in de omgeving gelegd en een groot schip tot zinken gebracht. Wat echter niemand wist en veel erger was, was het feit dat Engeland hiermee 520 goudstukken of 2.500.000 pond armer was! Men had dit goud in het geheim te Sydney op de «Niagara» ingescheept.

Welke duiker zou de schat op zulke diepte ooit kunnen ophalen? Zelfs met de decompressiekamer van Robert Davis en de heliumpomp van de Amerikanen zou geen enkel duiker aan de drukking kunnen weerstaan. Johnstone zou het met zijn broer William en de officieren Herd en Williams proberen.

Zij zullen het systeem van de ankers en de duikersklok toepassen, net als de Italianen Quaglia en Carli die er in geslaagd waren het wrak van de «Egypt», bij Ouessant, te lichten. Ze moeten natuurlijk ook een schip vinden. De «Claymore», was een ouwe schuit die zo goed en zo slecht het ging werd opgekalderd.

Zie keerzijde

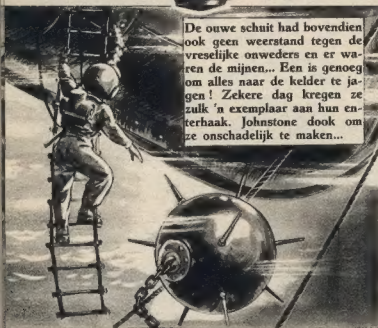

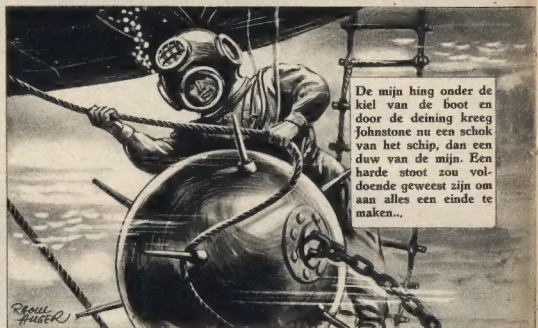
« Vier » lieten een lickersklok bouwen in het type Artiglio. Het is een eenvoudige linder die, naar boven toe, eindigt op een bol voorzien van uurt-patrijspoorten. Hierin kan men een afkijking van slechts twee of drie atmosferen behouden.

Deze klok in zacht staal en brons met mangaan is in theorie in staat 250 meter diepte neergelaten te worden. De duiker, die er in plaats nam, werd warm ingeduffeld, kreeg een helm, zuurstofmasker, luisterpost en laryngofoon en kon zo lang in zijn eigen woning leven al hij wou...

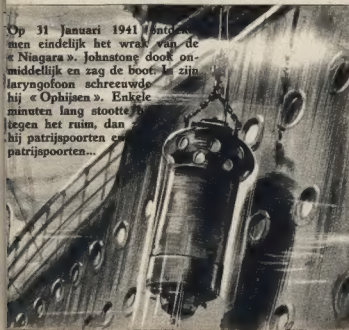

De oude schuit had bovendien ook geen weerstand tegen de vreselijke onweders en er waren de mijnen... Een is genoeg om alles naar de kelder te jagen! Zekere dag kregen ze zulk 'n exemplaar aan hun enterhaak. Johnstone dook om ze onschadelijk te maken...

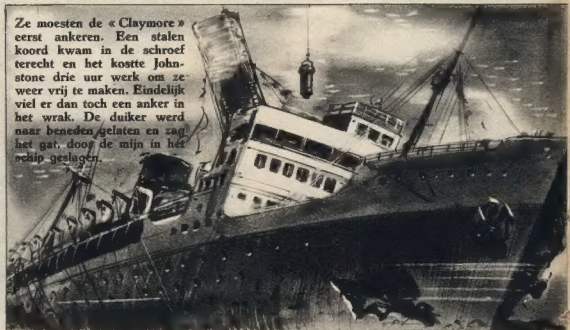

De mijn hing onder de kiel van de boot en door de deining kreeg Johnstone nu een schok van het schip, dan een duw van de mijn. Een harde stoot zou voldoende geweest zijn om aan alles een einde te maken...

Op 31 Januari 1941 ontken men eindelijk het wrak van de « Niagara ». Johnstone dook onmiddellijk en zag de boot. In zijn laryngofoon schreeuwde hij « Ophijzen ». Enkele minuten later stootte hij tegen het ruim, dan hij patrijspoorten en patrijspoorten...

Ze moesten de « Claymore » eerst ankeren. Een stalen koord kwam in de schroef terecht en het kostte Johnstone drie uur werk om ze weer vrij te maken. Eindelijk viel er dan toch een anker in het wrak. De duiker werd naar beneden gelaten en zag het gat, door de mijn in het schip geslagen.

Aan kapitein Williams gaf Johnstone, die op de brug was gaan staan, de beschrijving: Ik sta naast een schoorsteen die gebroken is en overelt. « Welke schoorsteen? Als hij voorzien is van een siene is het de voorste... »

Geduld. M'n ogen zijn nog niet gewoon aan de duisternis.

Johnstone zei dan, dat de andere schoorsteen heel verdwenen was. Terwijl hij sprak werd de klok plotseling brutaal op zij geworpen, dan werd hij omhoog getrokken, viel opnieuw, werd tegen een paal geslingerd. De angst sloeg hem om het hart toen hij zag dat de koord, waaraan de klok ophing, was, tussen de davits zou geklemd worden.

SCHOTEN IN HET BOS

HA, het spijt me erg dat ik mijn telefoon niet ter beschikking kan stellen, wat zeer normaal zou zijn, vermits jullie over geen anellie transmissiegeïllustreerd beschikken, doch hij is stuk en... Men kon het de heer Peralta aanzien, dat hij 't werkelijk jammer vond de jongens van de Ranch geen dienst te kunnen bewijzen.

— Dat geeft niets, hoor, zei Texas Slim, we knappen dat wel op een andere wijze op.

Hij liet zijn gasten vriendelijk doch bepalend verstaan, dat dit het afscheid betekende, want hij wou Koen de overval van amateur-interviewers en jagers op handtekeningen besparen. Enkele ogenblikken later vertrok de hele karavaan in de richting van de Daffodils Ranch.

— Shorty Crook, riep Texas Slim.

De cowboy die aldus aangesproken werd had zijn bijnaam «kort» wel verdiend, want zijn lichaam dat op stevig gespleete kuiten stond was niet groter dan dat van een Jockey.

— Shorty Crook, vriend, rij naar White-bridge en daar in de drugstore telefeoner je naar de Criminele Brigade van San Antonio en vraag je luitenant O'Morrigan, je zegt hem dat Koen een helijks uurtje heeft doorgemaakt, doch dat hij thans veilig bij ons is. Je vraagt hem de nodige instructies voor de teruggave van de jongen.

En, zo voegde Old Bear Terry er aan toe, kniel je, bij toeval, een olifantkeurige burger of de genaamde Plastic Jack mocht ontmoeten, nodig hen dan op onze ranch voor een cocktail uit.

— Daar kan je op aan, ik zal van de drugstore het nodige meebrengen voor die cocktail: de helft vitriool, de helft arsenicum met een druppel cyanure, riep Shorty Crook met een wilde lach op z'n rond gezicht.

— Ga nu en haast je wat, beval Texas Slim.

— O.K. boss.

Drie minuten later vloog hij met zijn bronk als een pijl uit een hoog over de prairie...

— Boy, zei Texas Slim, terwijl hij zich tot Koen wendde, het hangt niet van mij af als ik je niet langer hier kan houden.

— Dat weet ik, antwoordde Koen.

Er schitterde een traan in z'n ogen en hij was niet de enige die week werd.

— Texas Slim maakte ving een eind aan de algemeene ontroering.

— Als we in afwachting van de terugkeer van Crook, eens een rijtje maakten. Doch ditmaal ieder z'n eigen paard en niet meer zoals vorige nacht met z'n tweeën op een bronk? Je mag hier niet weg alvorens je onze stallen hebt bewonderd, hoor, Koen aanvaardde het voorstel met goeddrijf. Hij verzat bijna de pijn van het naderend afscheid en het was net of zijn droom, even onderbroken, weer verder ging...

Enkele ogenblikken later sprong hij als een volkreut ruitser op een aanjoulkeurig paard met manen en staart zo blond als het haar van een Hollywoodster. Texas Slim had natuurlijk zijn Buddy genomen en zo reden ze samen het hof af, nagegoerd door alle cowboys en onder de haast groetvaderlijke blikken van Old Bear Terry.

Voor Koen was het weer alsof het grote vrieden van het Westen als meester heerste, doch het heden dook voor hem al

hoge cederbos en de

Enkele ogenblikken later hoorden Texas Slim en Koen twee schoten, die bijna tegelijkertijd afgevuurd werden, in dit bos weerklinken.

— Een jager, misschien een gast van Peralta, glimlachte Texas Slim stond rechtop in de stiltegeugels en een weinig voorover gebogen scheen hij de lucht letterlijk op te snuiven...

— Jongen, zei hij hoofdschuddend, dat zijn niet de losbrandingen van een jachtgeweer, maar wel van een revolver en om nauwkeuriger te zijn, van twee verschillende revolvers. Ik heb zo de indruk dat er in dit bos rare dingen gebeuren...

Hij wierp een vluchtige blik op Koen, die een en al spanning was en voegde er aan toe:

— Ik moet gaan kijken. Ik kan je echter niet alleen laten na dit hachelijk avontuur... Misschien is er gevaar in het bos, doch ik heb never dat je het met mij en onder mijn bescherming loopt...

— Dank je, riep Koen.

— Goen dank, hoor, riep Texas Slim, met ruwe tederheid. Blijf achter me en haal het niet in je hoofd mijn bevelen in de wind te slaan. Begrepen? Vooruit maar.

Ze gaven hun paarden de teugels en stoven vooruit. Zijde aan zijde kwamen ze het bos in gereden. Het was stil en schijnbaar verlaten, doch het duurde niet lang of ze hoorden een gekreun dat van de tegenovergestelde boskant kwam. Tussen struiken en takken reden ze in die richting en vonden wat ze zochten: een man lag uitgestrekt op de grond, z'n gekant pijnlijk vertrokken en de twee handen op de borst geklemd. Niet ver van hem lag een automatische Luger. Toen hij onze vrienden zag aankomen greep hij, ondanks zijn deerniswekkende toestand, nog naar zijn wapen, doch hij had de kracht niet meer het te vatten. De zwarte cowboy sprong van zijn paard en stapte vlug naar de gewonde.

— Texas Slim, murmelde deze met zwakke stem, en z'n gezicht klandte op.

— Ken je me dan? vroeg Slim terwijl hij naast de gewonde knielde.

— Wie zou je niet kennen in deze streek? Ik ben tevreden dat jij het bent. Aan een kegel als jij kan ik alles gerust vertellen...

Plotseling keek hij ongerust in de richting van Koen:

— Wie... heb je... daar bij?

— Dat is Koen Stuyvesant.

En Koen mocht opnieuw de resultaten van de publiciteit vast-

stellen, want de gewonde glimlachte en vroeg:

— Dat is dus de jongen die getuige was van de moord op Stroem?

— Ja, dat is juist.

— Ik ben Tommy Henslow, speciaal agent van het Federaal bureau voor onderzoek. Hier is mijn kaart... en hij trachtte een kaart uit de binnenzak van z'n linnen vest te halen, doch net als de eerste keer reikten zijn krachten niet meer voor zulke inspanning.

— Hou je maar stil, vriend, zei Texas Slim. Ik hoef je kaart niet te zien, ik geloof je op je woord... Je kunt hier in deze toestand niet blijven. Ik zal je mee naar mijn ranch nemen...

Tommy Henslow glimlachte flauw.

— Doe geen moeite. Met mij is het gedaan... die schurk heeft me gehad. Niet alleen die kogel is pijnlijk, maar dat zo'n schelm zal kunnen zeggen dat hij me te vlug af geweest is... Op dit ogenblik was het alsof Tommy zou stikken van woede, een woede die veel machtiger was dan de pijn.

— Luister. Ik was hier op roonde toen plotseling een klein, blauw vliegtuig boven m'n hoofd opdook. Je hebt het toestel ongetwijfeld opgemerkt. Op eens zag ik een parachutist naar beneden komen en dat scheen me erg zonderling want, zo ver ik zien kon, verkeerde het toestel niet in moeilijkheden. Het vervolgde trouwens rustig zijn weg... Ik moest heel het bos door en toen ik eindelijk binnen het bereik van die schurk kwam, was hij reeds beneden, had zijn spul opengeplooid en keerde zich naar mij toe... Onmiddellijk herkende ik dat afschuwelijk gezicht: het was Ben Doerski, een berucht gangster. Ik had hem zelf geknipt in San Francisco en voor vele gewapende overvallen en andere misdaden had hij een aanzienlijke straf uit te beeten, doch... hij was twee maanden geleden ontvlucht en niemand had er opnieuw de hand

(Vervolg blz. 18.)

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De heer van Beersel is de hert van Beersel. Lambik de hert van Beersel is de hert van Beersel.

Plots nadert Hendrik III, heer van Beersel, aan het hoofd van een groep jagers en vraagt Lambik naar een korte weg om het hert te achtervolgen.

Er bestaat zo'n weg, heer! Maar dan moet u dwars door mijn velden rijden en mijn akkers beschadigen...

Heer van Witthem waar wacht u op? Wat kan ons het land van die laat schelen?

Foei, heer van Kleef! Dergelijke praktijken, worden op het grondgebied van mijn heer geëmaal niet toegepast!

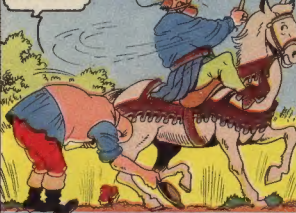
Mijn gade heeft gelijk, heer van Kleef! Vooruit achter het wildaan, maar door het woud!

Ellendige laat! Neem dit, omdat men mij voor u in het ongelijk heeft gesteld

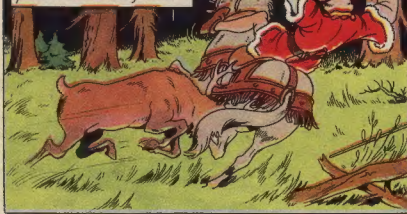
Steeds tot uw dienst heer!

Hendrik van Witthem haalt alleen het hert in en drijft het in 't nauw

Doch het hert geeft zich niet gewonnen, en werpt met een machtige stoot van zijn gewei paard en ruiter ten gronde

Met een been onder zijn gewond paard gekneld, ziet de heer van Beersel angstig het hert opnieuw tot de aanval overgaan

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFFE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

Aan boord van de raket, die Kuifje en zijn gezellen naar de maan zal brengen, haalt kapitein Haddock een grappe uit, dat voor heel de groep slecht zou kunnen aflopen. Kuifjewil de kapitein hulp bieden...

Wat 'n schok!... Hopelijk breekt de koord niet!

Hallo! Hallo! Hier is Kuifje... De koord hield stand!

We zijn uit de aantrekkingszone van Adonis geraakt... Het is prachtig!... Het is... Ik leg de motor opnieuw stil...

Gered! We zweven weer vrij!

Kom, er valt geen tijd te verliezen, we moeten vlug aan boord gaan!

Ga je me nu los laten, honderd miljoen bommen en granaten!

Waar mmoei jejee mmeee, hé! Ik ben grgroot genoeg omom te wweweten wat ik moet doen! Ik wil terug naar huis, nu weet je het! Ik heb genoeg van die cake - walk waar de whirky in een bol draait en je ieder ogenblik armen en benen kunt breken!

Hou je mond! Je grappen had het leven van ons allemaal kunnen kosten, begrepen? En nu is het genoeg, je gaat aanstonds aan boord... Tracht je behoorlijk te gedragen... Begrepen?

Voorruit! Indien ik je nog eens op drinken betrap, laat ik je voor de rest van de reis in de boeien klinken!

Enkele minuten later...

Hallo! Hallo! Hier de maan-raket... Kapitein Haddock en Kuifje zijn behouden aan boord geraakt... We zetten de motor opnieuw aan

Ik... ik ben een ellendeling!... Ik had gedronken... ik... het is vreelijk... wat ik daardeed... verontschuldigd me... ik...

Het is lang goed. We praten er niet meer over, maar...

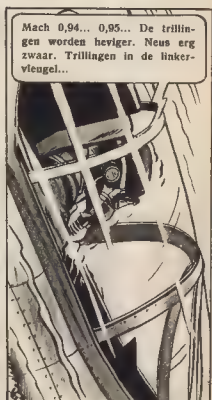
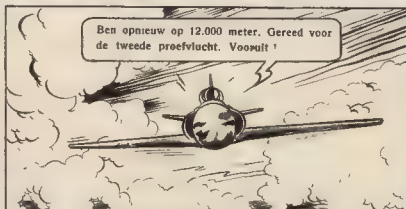
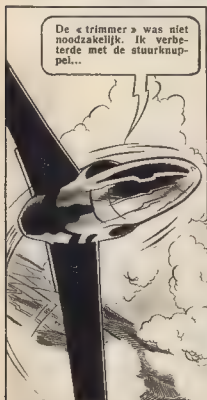
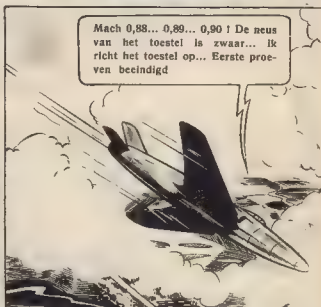
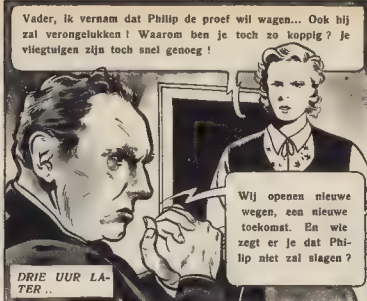

OEI!

Wat is er? Wat scheelt er nu weer?

Kuifje!... Kuifje!... Kom vlug!... Reusachtige rode rupsen!

Neem, ik stijg op... Ik heb een idee. Ik zal de zwaarte vooraan verbeteren, door de commando's om te keren. Het experiment zal niet lang duren!

Ood, wat 'n dwaasheid!

Doch Philip luistert niet, en de « Prometheus » stijgt als een pijl de stratosfeer in...

12.000 meter. Laatste proefvlucht. Ik duik zo vertikaal mogelijk!

0,93... 0,94... 0,95... Trillingen!...

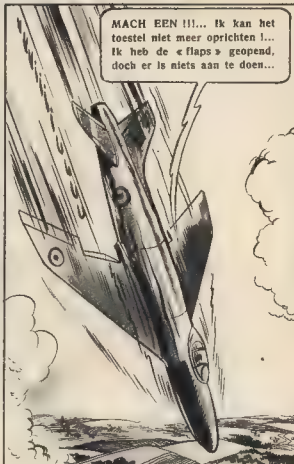
0,96!... Stuk op de neus...

0,97... Hevige trillingen... Neus langsom zwaarder...

0,98... Toestel uit z'n evenwicht... 0,99... Stuurknuppel geblokkeerd...

MACH EEN!!!... Ik kan het toestel niet meer oprichten!... Ik heb de « flaps » geopend, doch er is niets aan te doen...

Opgelet! Ik keer de commando's om. Ik DUW de stuurknuppel naar voren!...

Gedaan. Ik kom uit de duikvlucht! Ik kom uit de duikvlucht!

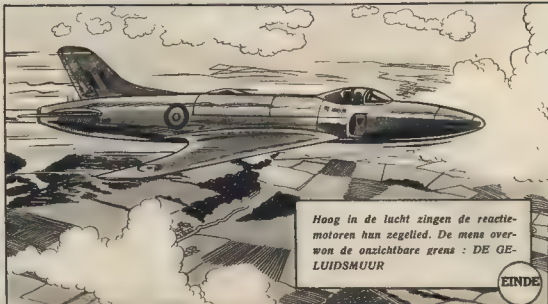

Ik ben geslaagd. IK HEB DE GE-LUIDSMUUR OVSCHREDEN!

Vader! Vader! Het gelukke. Vergeef me, dat ik aan je twijfelde!

Dat is al lang vergeten, Suzan. We moeten te allen prijze trouw blijven aan ons ideaal. De offers van heden, berijden de zege voor van morgen. Tony's dood was niet te vergeefs!

Hoog in de lucht zingen de reactie-motoren hun zegelied. De mens overwon de onzichtbare grens: DE GE-LUIDSMUUR

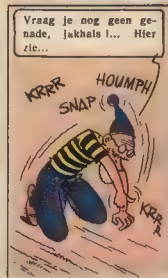
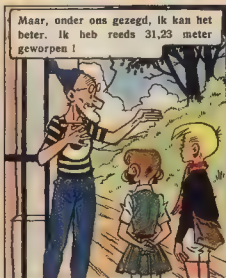
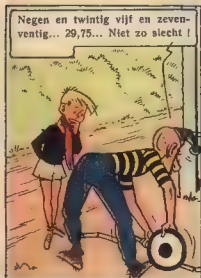
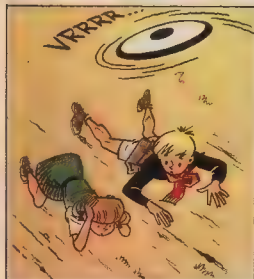
EINDE

De Chinees met de rode mantel

De zoon van Raveschot werd ontvoerd. Rik en Rita menen dat ze op het spoor zijn van de bandiet, die zij «de Chinees» heten. Ze gaan naar het kasteel van de markies in de hoop daar meer te vernemen omtrent de hogewicht.

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

Wat is er ginder gaande? Willt u even gaan kijken, heren!

Laat ons door, poorters!... Wie waagt het deze plechtigheid te storen!

Harop! Kamp! Kamp!

Met deze kreten beduidende de omstanders dat daar een twist wordt beslecht, waarmede niemand zich te bemoeien heeft.

...Soldeniers, grijpt die woestelingen!

Hola, heer ridder! Het is u aangeraden deze mannen te laten voortvechten, of u krijgt met ons te doen!

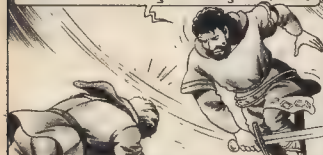
Enkele Kerels trekken hun zwaarden en beletten de soldeniers de kampsers te naderen. Eender vechters is Arnulf...

Ha!... Watad, jij zult je straf niet ontlopen... Eenmaal kon je er nog tijdig tussen uit knippen... Maar nu zal mijn bloeder gewroken worden!

Plots, met een verrassend vlugge beweging, slaat Arnulf het zwaard van zijn tegenstrever opzij. Een tweede zwaardslag klieft het hoofd van de moordenaar...

Daar!... Gerechtigheid is geschied!

Grijp die woestaard! Breng hem hier!!

Achteruit, ridders! De eerste die mij aanraakt vel ik neer!!

Verscheidene kameraden van Arnulf springen bij. Dreigend glinsteren de zwaarden in hun vuisten...

Maar vóór er tot geweld kan overgaan worden komt een man op Arnulf toegelopen. Het is Hacket, de kastelein van Brugge, tevens oom van de jonge ridder Robrecht Sneloghe en lid van het geslacht der Erebaldis

Arnulf, wat heb je toch gedaan? De Graaf is buiten zichzelf van woede!

Ik heb mijn plicht gedaan, Heer kastelein.

In Godsnaem onderwerp u! Of anders!...

(Wordt voortgezet)

KUIFJE maakt een proefrit MET DE CITROËN 2 P.K.

Dat is de Citroën 2 P.K.

Gemiddeld verbruik : 4,5 liter
Max. snelheid : 70 tot 75 km. per uur
Prijs in België : 50.000 francs

EVEN KENNISMAKEN

DAT is de kleine Citroën, het lelijk eendje, dat thans ook in ons land zal verkocht worden en in Frankrijk zeer populair is. Waarom?

De Citroën 2 P.K. is een lelijke auto, dat staat vast. Eigenaardig is nu wel dat men deze wagen mechanisch uiterst modern uitrustte, de suspensie zeer goed enz... z'n prijs uiterst voordelig is. Men wou van de Citroën 2 P.K. absoluut de populaire gebruikswagen maken en daarom werden z'n prijs, z'n verbruik, onderhouds- en herstellingskosten zo laag mogelijk gehouden. Krijgt de Citroën 2 P.K. een lelijke deuk in een sportbord, voorziet men hem doodgewoon van een nieuw en dat kost veel minder dan het uitkloppen van de deuk!

OP REIS MET DE 2 P.K.

DE stuurinrichting is nauwkeurig en zijn afgewerkt. Met een 2 P.K. kan men vlug en makkelijk door de drukke verkeer glippen, doch opgepast voor de te korte bochten, want de voorwielen glippen.

De Citroën 2 P.K. is niet geconstrueerd om

vlug te rijden. Houdt men zich aan een gaspaspie vaartje, is de baanvastheid tamelijk goed. In de bochten heeft de wagen de neiging op z'n zijde te gaan liggen, wat vrij opvallend, maar ongevaarlijk is.

Men loopt slechts dan gevaar met een Citroën 2 P.K., wanneer men op een smalle baan voorsteekt, daar de reservekracht van de motor te klein is, en de manoeuvre zelf te veel tijd vergt om helemaal veilig te zijn.

Indien je dus een Citroën 2 P.K. hebt, gebruik dan een brede weg of steek niet voor!

Het bijzonderste aan deze kleine wagen is wel z'n suspensie: horizontale spiraalveren die je toelaten over de slechtste wegen te rijden zonder gehoor door elkaar geschoot te worden. Men legt een snelheid van 65 km. per uur. Wij spreken van ondervering, want voor de proefrit namen we de lichtste kasseiweg van ons land en dat wil wat zeggen!

De remmen zijn goed, doch het is best niet te brutaal op het pedaal te duwen, wil je vermijden dat je lelijk eendje met haar neus op de grond staakt en het hele geval wiegt als een schip op hoge zee.

HET MECHANISME

EEN eenvoudiger motor dan deze van het lelijk eendje is er niet en toch is hij zeer stevig, de twee cilinders staan horizontaal tegenover elkaar en worden afgekoeld door de lucht. De motor maakt slechts 3.500 toeren per minuut, wat geluut van een grote wijsheid, nu de meeste motoren het met niet minder dan vijf duizend doen.

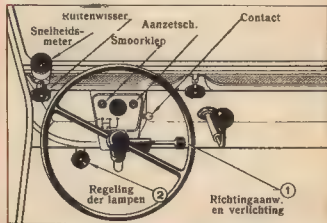
Heel geruisloos loopt de motor, jammer genoeg, niet en nerveus is hij evenmin, zodat de chauffeur zijn vernellingshandle heel veel nodig heeft.

De vernellingsbak is prachtig, vanwege de synchronisatie en de gemakkelijheid waarmee de manoeuvre's kunnen uitgevoerd worden. Schakelt men de eerste vernelling in, schokt men nogal gevoelig, doch men mag niet vergeten dat deze manoeuvre de wagen uit gelijk welke situatie moet l. vooruittrekken. De overdrive duurt er toe bij op een vlakke weg een hoog gemiddelde te houden. Hij laat je echter in de steek, zodra de weg een beetje heuvelachtig wordt. In dit geval moet men heel vaak z'n tweede vernelling inschakelen.

CARROSSERIE EN COMFORT

IEDEREEN is het er dus over eens dat de Citroën 2 P.K. een lelijke auto is, doch achter dit lelijke voorkomen zijn vele schatten verborgen. Laten we beginnen met de gemakkelijke zetsels, gemaakt uit rubberbanden, die overtrokken werden met linnen. De verlichting is doelmatig (twee halve beweegbare rijtuigen vooraan, beweegbaar windscherm

en dak dat kan geopend worden), de verwarming is verzorgd en de ruime reiskoffer kan men zowel van binnen als van buiten bereiken. Het boordcadrán is vere van schitterend. Je hebt alleen een snelheidsmeter, een starter, een amperemeter, een knop om licht en richtingaanwijzers in en uit te schakelen.

Boordcadrán van de Citroën 2 P.K.

Voordelen

- Vlugge motor naar moderne conceptie.
- Volmaakt gesynchroneerde vernellingsbak.
- Goede baanvastheid.
- Fijne suspensie.
- Verlichting en verwarming goed verzorgd.
- Comfortabele zetsels.

Nadelen

- Lelijk.
- De motor maakt te veel lawaai.
- Onvoldoende zichtbaarheid achteraan.
- Afwezigheid van snelheidsmeter.

KENMERKEN

Motor : Fiskaal vermogen : 2 P.K. — Efficiëntie vermogen : 9 P.K. aan 3.800 t. per minuut. Twee tegenover elkaar geplaatste cilinders (62x92) — Cylinderinhoud : 375 cm³ — Viertaktmotor — Ventilatie bovenaan — Luchtafkoeling

Transmissie : Harde koppeling — Vernellingsbak met vier gesynchroneerde vernellingsbakken — Handle aan het boordcadrán — Voorwielaandrijving.

Chassis en Suspensie : Chassis platforme — Suspensie door vier onafhankelijke wielen met horizontale spiraalveren.

Remmen : Hydraulisch op de vier wielen — Mechanisch op de voorwielen

Stuur : Met tandheugel — Dancricel : 5,25 m.

Afmetingen : Lengte : 3,78 m. — Hoogte : 1,60 m. — Breedte : 1,48 m.

Gewicht : 520 kg. Maximum snelheid : 70 km. per uur.

Gemiddeld verbruik : 4,5 l. per 100 km.

Verkoopprijs in België : 50.000 francs.

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN FRED FUNCKEN

Kuifje wens't jullie een GELUKKIG NIEUWJAAR

TEMAAT

(VERVOLG VAN BLZ. 9.)

kunnen opleggen. Hij had mij ook herkend... Bellen hadden we onze revolver in de vuist... doch zijn schot vertrok een halve seconde voor het mijne... je ziet het resultaat...

Het zweet stroomde in beken van Tommy's gezicht.

— Ik heb hem gemist, domme vent... Hij is verdwenen achter de eerste heuvel... Ik weet waarom hij hier werd nergelaten en ik weet waarheen hij gaat...

Zijn handen grepen de arm van Texas Slim krampachtig.

— Ik moest de petroleuminstallaties van Lucky Fountain bewaken en de aanwezigheid van Ben Doerski in deze streek zegt me duidelijk dat ze hetzelfde lot zullen ondergaan als deze van Cedar-Creek en Black Gold City... De bende wil nu die installatie aanvalven en stuurt een van haar beste specialisten voorop. Hij moet contact nemen met de handlangers alhier, voor wij hen kunnen vinden, hebben ze alweer een vrolijk vuurwerk gemaakt. Dat moet te allen prijze verhindert worden...

— Friend, het treft dat wij spoedig contact zullen nemen met luitenant O'Morrigan van San Antonio, voor de terugkeer van Koen, die wij op de ranch hebben opgenomen nadat een luffe aanval op hem werd gepleegd.

Er verscheen een licht in de bijna nitgedoofde ogen van de arme Tommy...

— O'Morrigan? Prachtig. Dat is een toffe kerel. Het is m'n vriend. Zodra Koen hem ziet moet hij hem zeggen dat Ben Doerski hier is...

Weer greep hij krampachtig de arm van Texas Slim en voegde er aan toe:

— Maar, pas op. Alleen aan O'Morrigan, aan hem alleen en niet aan een van zijn medewerkers al zijn die nog zo waardig en betrouwbaar. Er werd te veel publiciteit rond de zaak van Sixteen Arrowhead gemaakt. Niet door zijn schuld, natuurlijk, maar door die verduvelde reporters.

Zo kun je niet werken... Dus alleen aan O'Morrigan... Hij zal de inlichtingen die ik hem geef weten te gebruiken... en langs Ben Doerski de andere gangsters kunnen klussen... niet te vlug, ze moeten zich in veiligheid wanen en dan kan hij ze allemaal, hij verrassing, gevangen nemen.

De stem van Tommy Henslow was niets meer dan een nauwelijks waarneembare zuchten.

— Belooft? vroeg hij aan Koen, streng en smekend tegelijkertijd.

— Belooft, antwoordde Koen, die zijn tranen moeilijk weerhouden kon.

— Dank je... dank je... in naam van de wet, die ik trachtte verdedigen en die ondanks de voorbijgaande overmacht... van die schurken... uiteindelijk toch... het laatste... woord zal hebben...

Dan richtte hij zich op... Texas Slim, neem mijn Luger... en als je die... Be... ooit te pakken krijgt, dan bewijs je hem... dat het wapen van de Federale agent... ook altijd het laatste woord... heeft...

Zo stierf Tommy Henslow in de armen van de Ridder van de Prairie...

(Wordt voortgezet.)

NIEUWJAAR is een gelegenheid om eens na te denken. Dergelijke gelegenheden krijgen we niet veel in een jaar. Laten we ze dus niet voorbijgaan zonder ze te gebruiken.

Nadenken, wat wil dat zeggen? Wel, eens een klein gewetensonderzoek doen. Laten we het voorbije jaar eens als een film voor onze ogen rollen, en stellen we ons dan eerlijk de vraag: waarover mogen we fier zijn, waarin zijn we te kort geschoten, waarover moeten we ons schamen?

In de antwoorden op deze vragen liggen de voornemens besloten die we ieder voor ons zelf moeten maken op de drempel van het nieuwe jaar.

Ik wens je van harte dat je dit gewetensonderzoek zult doen, dat je de nodige voornemens zult maken, en vooral dat je de nodige wilskracht zult hebben om ze uit te voeren, en spijs alle tegenslagen en ontgoochelingen trouw te blijven aan je goede voornemens.

Verder wens ik aan al mijn vrienden van zeven tot zeven en zeventig jaar, onder welke breedtegraad ze ook het Nieuwe Jaar mogen ingaan, een zalig en gelukkig nieuwjaar en een goede gezondheid!

is, stuurt ons 16 fr. in postzegels bij zijn aanvraag. Hollandse lezers wenden zich tot onze Hollandse vertegenwoordiger. Abonnés krijgen daar tevens hun lidkaart gratis.

Een clubkaart kost 10 frs.

Roger Waershouwer, Brussel. Hartelijk dank voor je briefje. Je tekening was mooi. Onze vrienden Haddock, Janssen en Janssens en prof. Zonnebloem laten je eveneens groeten.

Louise Thienpont, St. Krulis Brugge. — Je tekeningen waren goed. Je zult je echter nog veel moeten oefenen om zeer goed te kunnen tekenen, zoals je waarschijnlijk wel verlangt.

Norbert Zenger, Vilvoorde. — Neen, Norbert, « Uit ter oge, uit ter harte! » (Loin du cœur, loin du cœur), zo luidt hij ons de spreuk. Laat me eens weten hoe je ons blad vindt tijdens de laatste weken. Hartelijk!

Etienne Schurmann, Laken. — Neem eens een telefoon, en vorm een nummer. Doe je ogen dicht, en tel hoe dikwijls het likt. Wanneer je je een beetje oefent, zul je het ook kunnen.

Maar makkelijk is het niet, dat verzeke ik je! Met mijn beste groeten.

A. Ruls, Antwerpen. — Ik heb je kaartje goed ontvangen en je nieuw adres genoteerd. Met mijn hartelijke wensen.

Roger Hemelsoet, St. Amandsberg. — Ik heb je de adressen gestuurd. Je gedicht heb ik met belangstelling gelezen. We hebben jammer genoeg geen plaats om het op te nemen. Tracht met Pasen nog een betere uitslag te behalen op school. Met mijn hartelijkste groeten.

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit: Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1908.16. — Uitgever - Directeur: Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door: De Drukk. C. Van Corlaeregh, Keizerstr., 12, Brussel. Buitent. Abonnementspr. België en Belg. Congo. Ab. 3 maand. 70 fr. 80 fr. Ab. 6 maand. 135 fr. 155 fr. Ab. 1 jaar. 265 fr. 300 fr. **KUIFJE** G-HOLLAND. Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Diro 190.334. Abonnementsprijs: fl. 3.50 per kwartaal.

Brievenbus

Marie Verbeek, 84, Kappellestraat, Lebbeke bij Dendermonde, zou willen corresponderen met een meisje van haar leeftijd (15 jaar). Zij zou liefst in het Nederlands schrijven en in het Frans antwoord krijgen. Men schrijve haar rechtstreeks. **Cathy Bach Kolling, van den Helstaan, 38, Elversum, Holland, 17 jaar**, zou willen corresponderen met een meisje, liefst uit Congo. Zij houdt veel van sport en verzamelt postzegels. Men schrijve haar rechtstreeks.

Guido Mohrouck, Jules de Troozilaan, 12-14, Blankenberge, zou willen corresponderen met een lezer die vliegtuigmodellen bouwt. Men schrijve hem rechtstreeks.

Wie lid wil worden van de Kuifje's Club en abonné is, zende ons zijn naam, voornamen, volledig adres, geboortedatum, nummer van abonnement en een paartje. En dan krijgt hij (of zij) gratis de mooie lidkaart, rooster voor het ontfermen en schrijven van geheime boodschappen. Wie geen abonné

DE POSTILION

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24. BRUSSEL

SSstt... De eerbiedwaardige rijst slaapt.

IEDEREEN weet op welke delicate wijze de Japanners hun vriend, buurman of vreemdeling begroeten. Zelf planten krijgen er steeds «eerbiedwaardig» voor hun naam en hier volgt dan een kleine geschiedenis om hun eerbied voor de natuur te belichten: De provincie Hakono leeft van de rijstvelden en het toerisme. Om het toerisme te bevorderen had het syndicaat van de hoteliers bekomen, dat de wanden van de treinen verder geopend werden, zodat de reizigers het landschap beter konden bewonderen, en de treinen 's nachts met schijnwerpers uitgerust werden zodat heel de omgeving in een toverachtig licht badde. Maar, de boeren uit de streek stelden vast dat hun rijstvelden niet meer zoveel oprichtten sedert die toeristische nieuwsgierigheid en dienden een klacht in. Expert onderzoekten het geval en verklaarden eensgezind, dat de schijnwerpers de eerbiedwaardige rijst beletten te slapen, vandaar de magere oogst. De boeren hebben hun proces tegen het syndicaat van de hoteliers gewonnen en voortaan mag de eerbiedwaardige rijst 's nachts weer in vrede slapen...

EEN WARE GESCHIEDENIS

DE president van de Texas- en Pacific-spoorweg reed mee met de trein van zijn maatschappij. Hij liet zich de instructies geven en las daarin, dat de trein in een bochtig gedeelte van het traject niet sneller mocht rijden dan 60 km. per uur. Toen de trein stopte, liet de directeur de machinist roepen.

— Ken je de maximumsnelheid op het gedeelte bij Pecos?

— Zestig kilometer per uur.

— En hoe hard heb jij er gereden?

— Zestig op 2's allerhoogte.

— Merkwaardig. Ik zat in de laatste wagen van deze trein en had een snelheidsmeter. Mijn wagen reed acht en zeventig kilometer per uur!

— Hoe bestaat het, zuchtte de machinist, en ik heb u helemaal niet zien voorbijsteken!

EEN SLECHT JAAR

VOOR DE KROKODILLEN?

UIT Bengalen wordt gemeld dat er in het jaar 1951 negentien personen door tijgers werden gedood en twee door krokodillen. Zijn de krokodillen minder vraatzuchtig of hebben ze niet zoveel jagersgeluk gehad dan de tijgers?

WIE WIL DE PAPEGAAI?

DE directie van de dierenliefte van Colombo had zeven prachtige papegaaien aangekocht en natuurlijk werden ze dadelijk tentoon gesteld. Heel spoedig bleek dat men één van die papegaaien alleen in een kooi en ver van de bezoekers moest zetten want hij kon vloeken als een ketter. Ja, zijn leraar was een zeeman (neen, kapitein Haddock is het niet geweest!) en jullie weten wel dat die kerels een ruwe taal hebben. De directie van de dierenliefte zoekt nu iemand die de papegaai wil wederopvoeden!

TROUW!

EEN wolfshond heeft in Opper-Adige een techt van 20 km. door de merdterke nieuw gemaakt en is over de Faiznagore en Fardol-cola, die meer dan 2.000 meter hoog zijn, getrokken om zijn meester terug te vinden, die zijn jaarlijkse belasting niet kon betalen en zijn hond daarom aan een vriend in Venetië had gegeven. De nieuwe meester was zo getroffen door de trouw van de wolfshond, dat hij besloot heeft de taks te betalen en het dier bij zijn oude meester te laten, op voorwaarde echter dat hij een jong krijgt.

STEEDS MEER RADIOLUISTERAARS

ER zijn in ons land één miljoen 800.000 radio-posten ingeschreven. Hun aantal stijgt voortdurend en de inkomsten van het N.I.R. ook. In 1951 had het Belgisch Radioinstituut 191 miljoen 820.000 francs nodig, in 1952 195.800.000 francs en voor het volgende jaar heeft men de kosten reeds op 210.000.000 frs. geraamd.

WIST JE?

... dat er in Frankrijk jaarlijks twee miljard brieven verzonden worden. De stad waar de meeste postzegels gebruikt worden is Lourdes: 1.437.000. Vanuit deze stad vertrekten 88 t.h. van de postverzendings naar het buitenland.

Is dat geen mooie hondenfamilie?

Foto: Emling Gallaway NY.

Victoria presenteert AVONTUUR IN DE FAR-WEST

Hij loopt naar de bank en kruipt langs het venster binnen...

Ha, dat is de koffer! Nu wat dynamiet en de kostbare schat is voor mij!

In het saloon waar al de Indianen van hun stokje liggen...

M'n gelukwensen! Zonder jou...

PLOTSELING...

(Wordt voortgezet.)

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Kwaad en Lefranc zijn op het spoor van een geheimzinnige - schurkenbende. Met 'n busterzending gaat Wrennen van de minister van Binnenlandse Zaken...

OPEN DAT FLESJE NIET!...Ik...Ik geloof je. Het is trouwens gevaarlijk het hier te brengen...Waarom liet je het niet in het Instituut...ik zou het ter plaatse door een commissie laten analyseren!

Mijnheer de Minister, de inhoud van dit flesje werd onschadelijk gemaakt. Ik meende echter dat dit staaltje u zou interesseren. Nu, ik laat het gesloten!

Ja, dat verknipt ik. Dur, mijnheer de inspecteur, u bent van mening dat de inhoud van dit flesje gebruikt zou worden door de schurken die het ultimatum zonden?

Ja, mijnheer de Minister. Sedert enkele dagen leid ik het onderzoek tegen een geheimzinnige organisatie die werkt in de Elzas. Ziehier, het volledig verslag over deze zaak. Indien Zijne Excellentie er inzage zou willen van nemen...

De minister leest het verslag...

Dat lijkt inderdaad zeer verdacht. We moeten voorzichtig zijn, en zeker zijn wanneer we handelen. Ik zend een afschrift van dit verslag aan het Ministerie van Landverdediging en aan de verschillende politiereparten, opdat ze u zouden kunnen helpen. Vermits uw foto's mislukt zijn, vraag ik aan het Ministerie van Luchtvaart een verkenningstoer te laten de Zwartef Toren te zenden...

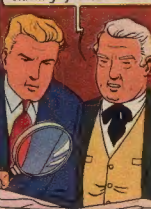
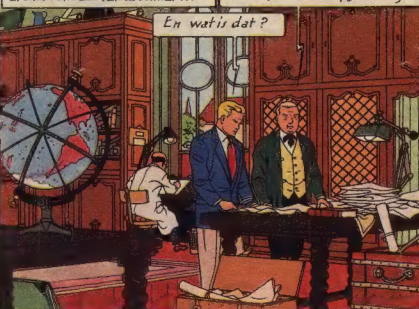
Terwijl dit onderhoud ten einde loopt, werkt onze vriend Lefranc op vijfhonderd kilometer vandaan in de archievenzaal van de Colmar...

Een ander plan van de Zwartef Toren heb ik helaas niet. Mijnheer Lefranc...Het spijt me erg.

Een plan dat we opgevoerd hebben in samenwerking met de topografische dienst van het leger in 1936. Het moest dienen voor het bouwen van de nieuwe ring van de Mignotlijn. (1) Men is aan deze vesting gordel begonnen, doch de werken werden spoedig stopgezet. Het plan van het karteel werd slechts vluchtig gecheckt.

Deze zone, met rood omcirkeld, stelt de vesting gordel rond de Zwartef Toren voor?

Inderdaad. Deze kleine, rode cirkels zijn de voorziene luchtgaten. Maar dit is slechts een ruwe schets. Het uiteenwerkende plan is in het bezit van het leger en ik geloof niet dat je het zult mogen inzien...

Dit volstaat ruimschoots, en vermits het geen militair geheim is, vraag ik het een dag in jeen. Ik zal het je zeker terugbezorgen, mijnheer de Commissaris, duizend maal dank...Het is erg vriendelijk! Tot weerziens!

Maar...

Lefranc verlaat de zaal gelijk een wervelwind...

Dat kan boeiend worden! Ik zal me schipkaantrekken dat ik hem nog eens zie voor 'n vakantie in Zwitserland. Een buitenkansje!

Drie uur later, in het begin van de namiddag, stopt de Sima van Lefranc op een zijweg niet ver van de Zwartef Toren.

Hier laten we de wagens staan. Jan, jij gaat terug naar je kamp deze avond. Intussen mag je me helpen.

De politieagenten die Lefranc onderweg in hotel Belleville opgepikt heeft, omringen de reporter...

Om door de "inwoners" van de Zwartef Toren niet opgemerkt te worden, lopen we door de struiken. De luchtpijp kan niet ver zijn...Voortuit!

Haal voorzichtig begint de kleine groep met de verkenning...

Blijf bij me, Jan!

De welp wil op zijn stappen terugkeren, doch schrikt plotseling op...

Hooo!

